

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor declarate de Oleg Sivitski, reprezentat de avocatul Natalia Găină și de Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Sivitski împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului Superior al Magistraturii și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 27 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-617/24
NR. PIGD 2-22001701-01-2ra-15052024)*

Recursurile declarate după 01 septembrie 2023. Argumentele recursurilor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă. Lipsa împuternicirilor la declararea și semnarea recursului.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. D. Tricolici,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, V. Mihaila, V. Cotorobai,

10 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursurile declarate de Oleg Sivitski, reprezentat de avocatul Natalia Găină și Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 04 ianuarie 2022, Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, solicitând constatarea faptului aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale în privința sa, pe parcursul a 62 luni și 4 zile, în total 1912 zile în perioada 09 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016, încasarea din bugetul de stat a sumei în mărime de 12 000 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin aplicarea ilegală și neconstituțională a arestului preventiv și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 20 000 de lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 09 noiembrie 2010 a fost reținut de către organele de urmărire penală. Ulterior a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) din Codul penal. Iar prin sentința din 28 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) din Codul penal, fiind condamnat la închisoare pe un termen de 24 ani. Măsura preventivă sub formă de arestul preventiv a fost menținută până la intrare în vigoare a sentinței. Sentința din 28 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a devenit definitivă și executorie prin neatacare la data de 12 ianuarie 2016.

3. Totodată, a menționat că în perioada 09 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016 (în total 62 luni și 4 zile) s-a aflat în arest preventiv, ceea ce se confirmă prin sentința din 28 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

4. Cu referire la prevederile art. 25 din Constituția, reclamantul a afirmat că nimeni nu are niciun drept, inclusiv instanțele de judecată să interpreteze prevederile enunțate, este prerogativa Curții Constituționale, însă nu are dreptul să le modifice, fiind prerogativa Parlamentului Republicii Moldova.

5. Reclamantul a reiterat că în perioada 09 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016 ilegal și neconstituțional i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest pe un termen de 62 luni și 4 zile, fiind lipsit ilegal de libertate. Astfel,

i-a fost violat unul dintre drepturile fundamentale garantate de art. 25 din Constituția, dreptul la libertate și siguranță.

6. În drept, reclamantul a invocat prevederile art.8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art.1, art. 5, art. 6, art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art.1 al Protocolului 1 adițional la convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art.1 Protocolul adițional nr.1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art.1 alin.(3), art.4, art.7, art.8, art.19, art. 20, art. 24, art. 25, art. 53 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, art. 19, art. 2006 și art. 2007 din Codul civil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 02 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Sivitski împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale pe parcursul a 62 luni și 4 zile, în total 1912 zile în perioada 09 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016, încasarea din bugetul de stat a sumei în mărime de 12 000 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

8. În motivarea soluției sale instanța de fond a reținut, că Codul Civil nu prevede posibilitatea examinării în prima instanță, în procedură contencioasă pretenția reclamantului privind constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale în privința sa, pe parcursul a 62 luni și 4 zile, în total 1912 zile în perioada 09 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016. Or, legalitatea aplicării unei măsuri preventive, se examinează conform prevederilor Codului de Procedură Penală.

9. La fel, a apreciat că această pretenție este nefondată pe motiv că este înaintată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului Superior al Magistraturii al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, ultimii fiind pârâții necorespunzători.

10. Subsecvent, instanța a respins și pretenția privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 28 februarie 2023, Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a declarat apel împotriva hotărârii din 02 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea

acestui, casarea integrală a hotărârii prime instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 27 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Oleg Sivitski. S-a casat parțial hotărârea din 02 februarie 2023 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, și anume în partea respingerii pretenției privind constatarea aplicării ilegale a arestului preventiv. În această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care s-a încetat procesul civil inițiat la cererea de chemare în judecată înaintată de Oleg Sivitski împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în partea pretenției privind constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv, din motiv că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă. În rest, hotărârea din 02 februarie 2023 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii ca neîntemeiată a pretenției de reparare a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a menținut.

13. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că fiind investită cu judecarea acțiunii în prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin hotărârea din 02 februarie 2023, a respins acțiunea depusă de Oleg Sivitski ca fiind neîntemeiată.

14. Exprimându-și dezacordul cu hotărârea instanței de fond, la 28 februarie 2023, reclamantul Oleg Sivitski a contestat-o cu apel.

15. Instanța de apel a accentuat că pretenția reclamantului Oleg Sivitski privind constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale în privința sa, pe parcursul a 62 luni și 4 zile, în total 1912 zile în perioada 9 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016 ține de sfera instanțelor penale, or, după cum s-a indicat anterior, legalitatea aplicării unei măsuri preventive, se examinează conform prevederilor Codului de procedură penală.

16. Prin urmare, pretenția formulată de reclamantul Oleg Sivitski privind constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale în privința sa, pe parcursul a 62 luni și 4 zile, în total 1912 zile în perioada 9 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016 nu poate constitui obiect al unui litigiu civil, fiind de competența instanței penale și, respectiv, nu urmează a fi judecat în procedură civilă.

17. În context a citat prevederile art. 385 alin.(4), (5), (6), art. 414 alin.(1), art. 434 din Codul de procedură penală.

18. În același context a reținut dispozițiile art. art. 469-473⁴ din Codul de procedură penală, care reglementează modalitatea de punere în executare a pedepselor penale și modul de apărare a drepturilor, intereselor și libertăților preveniților și condamnaților, inclusiv sub aspectul și argumentele invocate de reclamantul/apelant.

19. Instanța de apel a reținut cert că chestiunea privind constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată nu ține de competența instanței civile și, respectiv, nu urmează a fi judecată în procedură civilă, deoarece este dată în competența exclusivă a instanțelor penale, care și urmează să verifice și să stabilească existența sau lipsa situațiilor invocate și pretins a fi existat de reclamantul/apelant. Instanța de apel a remarcat și a accentuat că reclamantul nu este privat de dreptul de a se adresa cu plângere/cerere în instanța penală respectivă și, în dependență de soluția adoptată, poate pretinde repararea prejudiciului moral cauzat, în cazul în care instanța penală va constata existența încălcărilor pretinse de Oleg Sivitski.

20. Instanța de apel a reamintit că legislația procesual penală clar determină și indică modul de apărare a persoanelor trase la răspundere penală și suspuse pedepselor penale, acesta, sub aspectul și în modul invocat de reclamantul/apelant, nefiind de competența instanței civile.

21. Din același considerent, instanța de apel a respins argumentul indicat de avocat în cererea de apel, potrivit căruia cauza urmează a fi remisă la rejudecare. Or, în primul rând, faptul că în proces nu a fost atras Ministerul Justiției nu poate servi drept argument plauzibil, deoarece calitatea de pârât o decide reclamantul și, totodată, prin soluția adoptată nu se aduce atingere drepturilor și intereselor Ministerului Justiției care în litigiile de acest gen reprezintă Statul. Mai mult, pretențiile reclamantului au fost înaintate către Ministerul Finanțelor, entitate care gestionează Bugetul de stat și, la fel ca și Ministerul Justiției este exponent al Statului.

22. În al doilea rând, instanța de apel a respins argumentul invocat de apărare, pentru a casa hotărârea și a restitui cauza la rejudecare și, anume, încălcarea competenței jurisdicționale la judecarea cauzei. În acest sens a reiterat reținerea acestui motiv, dar soluția urmează a fi alta decât cea solicitată de partea apelantă și, anume, procesul civil în această parte urmează a fi încetat, deoarece cauza nu urmează a fi judecată de instanța civilă în procedură civilă.

23. Prin urmare, instanța de apel nu a menținut hotărârea instanței de fond de respingere a acțiunii în partea pretenției de constatare a aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale în privința sa, pe parcursul a 62 luni și 4 zile, în total 1912 zile în perioada 09 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016, or, aceasta nu este conformă cadrului legal, situația și concluziile fiind expuse anterior. Instanța civilă nu putea examina în fond pretenția respectivă, deoarece nu ține de competența sa, procesul civil în această privință urmând a fi încetat.

24. Cu referire la pretenția de reparare a prejudiciului moral cauzat ca rezultat al aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de instanțele de judecată naționale în privința sa, pe parcursul a 62 luni și 4 zile, în total 1912 zile în perioada 09 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016, cum și a

cerinței de compensare a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul actualei cauze civile, instanța de apel a apreciat corectitudinea soluției date de instanța de fond, deoarece la moment nu există un act judecătoresc emis sau adoptat de o instanță penală în acest sens.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 15 mai 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.164), Oleg Sivitski, reprezentat de avocatul Natalia Găină, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 27 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

26. În motivarea recursului, recurentul a invocat că prima instanță și instanța de apel urmau din oficiu să atragă în calitate de intervenient accesoriu sau copârât Ministerul Justiției al Republicii Moldova. Cererea înaintată urma să fie admisă integral ca fiind întemeiată

27. În context au fost citate prevederile art. 3 alin.(1). (2), art. 4 alin.(1), (2), (3), art. 5 alin.(1) din Legea nr 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 53 alin.(1) din Constituție, art. 3, art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) lit. a), art. 17, art. 5 din Codul administrativ. Așadar, actul administrativ reprezintă manifestarea juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actul administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

28. De asemenea, a indicat că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

29. La fel, recurentul a menționat prevederile art. 5 alin. (1), art. 437 alin.(1), (2), (3), art. 432 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, art. 20 alin. (1), (2) din Constituție.

30. La 22 mai 2024, Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor formulate.

31. În susținerea recursului, recurentul a indicat că judecătorii și procurorii din Republica Moldova, începând cu anul 2010 și-au permis să fie capturați și controlați politic de clanurile mafiotice din Republica Moldova, faptul că judecătorii și procurorii din Republica Moldova fiind capturați și controlați politic de clanurile mafiotice din Republica Moldova, au continuat și continuă și în prezent să înfăptuiască justiția și să dețină funcții de procurori în interesele acestor clanuri mafiotice în contradicție cu art. 116 din Constituția Republicii Moldova și cu art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

32. Instanța de apel a dispus încetarea procesului civil în partea ce ține de constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale pe parcursul a 62 luni și 4 zile (în total 1912 zile) în perioada 09 noiembrie 2010-12 ianuarie 2016, din motiv că o astfel de pretenție nu poate fi judecată în procedură civilă, dar urmează a fi examinate de către instanța penală. În context și-a exprimat dezacordul cu această constatare.

33. Recurentul a afirmat că art. 19, art. 2007 din Codul civil stipulează cu certitudine că statul răspunde patrimonial pentru prejudiciul cauzat prin aplicarea ilegală și anticonstituțională, contrar prevederilor art. 25 din Constituției Republicii Moldova, în privința persoanei a arestului preventiv. Instanța de apel a interpretat eronat și a aplicat greșit normele de drept, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată.

34. Contrar prevederilor art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă, prin încetarea procesului civil în partea ce ține de constatarea aplicării ilegale și neconstituționale a arestului preventiv de către instanțele de judecată naționale, în condițiile în care hotărârea instanței de fond din 02 februarie 2023 nu a fost contestată de alți participanți la proces, instanța de apel i-a creat o situație mai dificilă în propria cale de atac.

35. Recurentul a mai declarat că nu are nicio atribuție Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu speța dată. Reclamantul formulează pretențiile, doar reclamantul decide împotriva cui îndreaptă pretențiile formulate, invocă circumstanțele de drept în susținerea acestora. Nu este de competența instanțelor de judecată să decidă ce fel de pretenții formulează reclamantul, împotriva cui le îndreaptă și care circumstanțe de drept invocă în susținerea acestora. Este doar dreptul reclamantului.

36. Recurentul a invocat prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolul 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, art. 5, art.6, art.41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1, art.4, art.7, art.8, art.20, art.25 din Constituția Republicii Moldova, art. 19, art. 2006 din Codul civil, art. 429 - 445 din Codul de procedură civilă.

37. La 19 iulie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copiile recursurilor declarate, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică, anexate la materialele dosarului (f.d.184-185).

38. La 23 august 2024, prin intermediul poștei electronice (f.d.186), Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință la cererile de recurs, solicitând declararea acestora inadmisibile.

39. Alte referințe nu au parvenit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

41. Recursurile declarate de Oleg Sivitski, reprezentat de avocatul Natalia Găină, și de Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, vor fi examinate prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

42. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

43. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

44. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
 - b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
 - c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
 - d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
 - e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
 - f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- (2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

45. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1); c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

46. Cu referire la termenul de depunere a recursurilor, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 27 martie 2024. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 11 iunie 2024, prin intermediul poștei electronice a avocatului recurentului, Natalia Găină și avocatului Nicolae Daniliuc (f.d.162). Astfel, recursurile sunt depuse în termen.

47. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

49. Din analiza recursului declarat de avocatul Natalia Găină, în interesele lui Oleg Sivitski, rezultă că s-a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, citate supra, fără a fi menționat expres temeiul de drept în dezacord cu decizia instanței de apel.

50. În ceea ce vizează recursul declarat de Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, nu a indicat expres niciun temei de drept în sensul art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, în redacția în vigoare la data declarării acestuia, însă a susținut că instanța de apel a interpretat eronat și a aplicat greșit normele de drept, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată.

51. Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Oleg Sivitski, reprezentat de avocatul Natalia Găină, și în recursul declarat de Oleg Sivitski, nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data

declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate. Mai mult, motivele invocate în cererea de recurs, în esență, sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

52. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

54. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică în cazul invocării în recurs a temeiurilor menționate la art. 432 alin.(1) lit.d)–f) din Codul de procedură civilă, dacă acestea au fost invocate și în apel sau dacă pretinsa încălcare a avut loc în instanța de apel, nefiind stabilite la caz anumite încălcări ce ar fi fost comise de instanța de apel.

55. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

56. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursurile declarate de Oleg Sivitski, reprezentat de avocatul Natalia Găină, și de Oleg Sivitski, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. a), urmează a fi considerate inadmisibile.

57. În ceea ce vizează recursul declarat de Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, și anume în partea semnării

acestuia de către avocatul Nicolae Daniliuc, acesta urmează a fi considerat inadmisibil, ca fiind înaintat de persoana care nu este în drept să depună.

58. Inițial Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că avocatul Nicolae Daniliuc în prezenta cauză civilă deține mandatul Seria MA nr.1320796 din 06 decembrie 2021, cu împuternicirile consemnate pe versoul acestuia, acordate de Oleg Sivitski (f.d.33).

59. Astfel, recursul declarat la 22 mai 2024 de către Oleg Sivitski a fost semnat și de către Nicolae Daniliuc, în calitate de avocat a recurentului (f.d.173-177).

60. Totodată, conform listei avocaților cu drept de exercitare pentru anul 2024, publicată pe pagina Uniunii Avocaților din Republica Moldova, anul depunerii recursului inclusiv de către avocatul Nicolae Daniliuc (22 mai 2024) (f.d.173-177), rezultă că activitatea avocatului a fost încetată din 16 iulie 2024, conform art.14 alin. (1) lit. (b) din Legea nr.1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură (Ordinul MJ nr. 206 din 16.07.2024).

61. Deși conform mențiunii enunțate, activitatea avocatului Nicolae Daniliuc a fost încetată ulterior declarării recursului, însă din lista avocaților cu drept de exercitare pentru anul 2023, publicată pe pagina Uniunii Avocaților din Republica Moldova, se atestă că activitatea avocatului Nicolae Daniliuc a fost suspendată din 31 ianuarie 2023, conform art. 13 alin. (1), lit. e) din Legea nr.1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură (Ordinul nr. 27-SG/UA/2023 din 31.01.2023).

62. La acest capitol, instanța de recurs notează că prin răspunsul Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. UA/445/2023 din 15 iulie 2023, parvenit la interpelarea instanței de apel din 11 iulie 2023 în prezenta cauză, se informează că la 31 ianuarie 2023 prin ordinul Secretarului General al UARM nr. 27-SG/UA/2023 în lista avocaților cu drept de exercitare pentru anul 2023, s-a consemnat suspendarea activității de avocat a dlui Nicolae Daniliuc în temeiul art. 13 alin. (1), lit. e) din Legea nr.1260-XV din 19 iulie 2002, începând cu 31 ianuarie 2023 până la achitarea integrală a restanței. S-a comunicat că dl Nicolae Daniliuc nu are dreptul de a exercita profesia de avocat (f.d.94).

63. Drept urmare, avocatul Nicolae Daniliuc în circumstanțele detaliate supra, având în vedere suspendarea activității acestuia la acea perioadă, nu era în drept să semneze recursul în calitate de avocat în numele lui Oleg Sivitski. Astfel, recursul în partea semnării acestuia de către Nicolae Daniliuc în calitate de avocat, este inadmisibil, ca fiind înaintat de o persoană care nu este în drept să-l declare.

64. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a), c) 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de avocatul Natalia Găină, în interesele lui Oleg Sivitski și de Oleg Sivitski, inclusiv prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, împotriva deciziei din 27 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat